

De dadelpalm komt hier al duizenden jaren voor. Hij is erg geliefd omdat de vruchten (dadels) eetbaar zijn. De bestuiving van de planten geschiedt op een natuurlijke wijze door de wind. De mannelijke planten leveren stuifmeel aan de vrouwelijke planten. Enkel de vrouwelijke planten leveren dadels. Eén mannelijke palm levert stuifmeel voor 50 vrouwelijke.

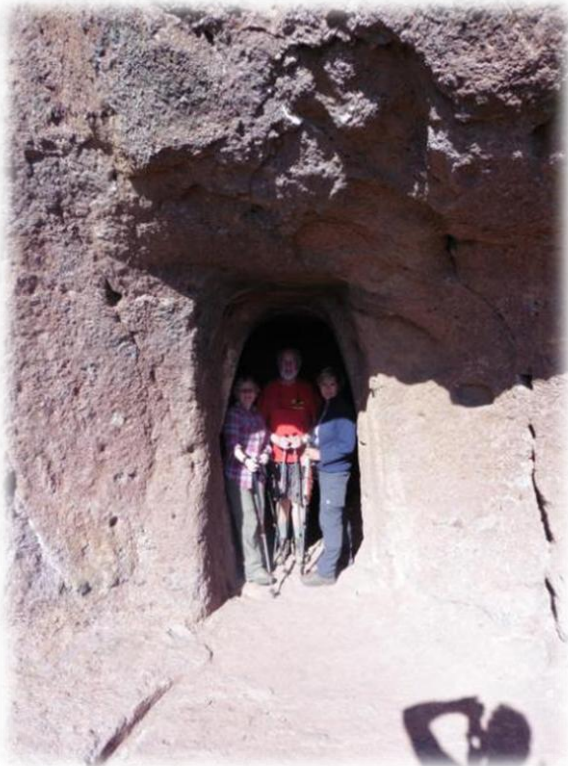
Onze tweede wandeling brengt ons naar rotskliffen en baaien. De basalten rotswanden storten, als door een bijl gekloofd, loodrecht in zee.

Tussen de rotswanden liggen diepe kloven, waarvan de delta's aan de monding kleine baaien vormen.

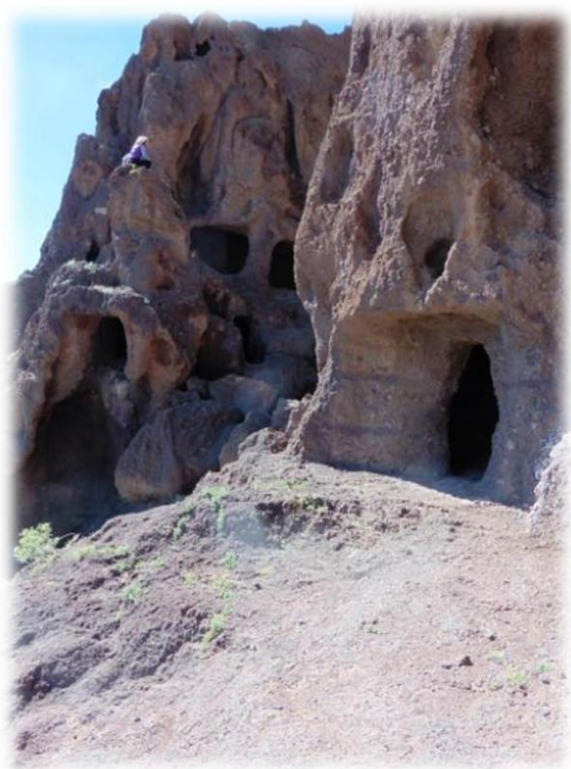

Het grottencomplex Cuatro Puertas is een van de belangrijkste archeologische vindplaatsen van Gran Canaria. De grot werd door de Guanchen geheel uitgehakt en werd gebruikt als graanopslag. Zij lieten drie zuilen staan om instorting te voorkomen. Door deze zuilen lijkt het alsof de grot vier ingangen (poorten) heeft.

Aan de andere kant van de berg zijn veel grotwoningen uitgehouwen in een 319 m hoge bergtop en dus genoten deze 'heilige maagden' van een prachtig uitzicht. Dit was echter niet de belangrijkste reden om de grotten Cuatro Puertas op deze geïsoleerde plaats te situeren; doorslaggevend was dat men de graanvoorraden in de grotten vanaf deze heuveltop goed kon verdedigen tegen aanvallers.

Dank zij de voedselvoorraden konden de verdedigsters niet worden uitgehongerd. Bovendien beschouwden de Guanchen deze heuveltop als een heilige plek en dus werden hier de doden van de Guanchen gebalsemd en voerde de faycan hier rituele handelingen uit die bij de begrafenisceremoniën hoorden. De faycan was een soort priester die de religieuze macht in handen had.

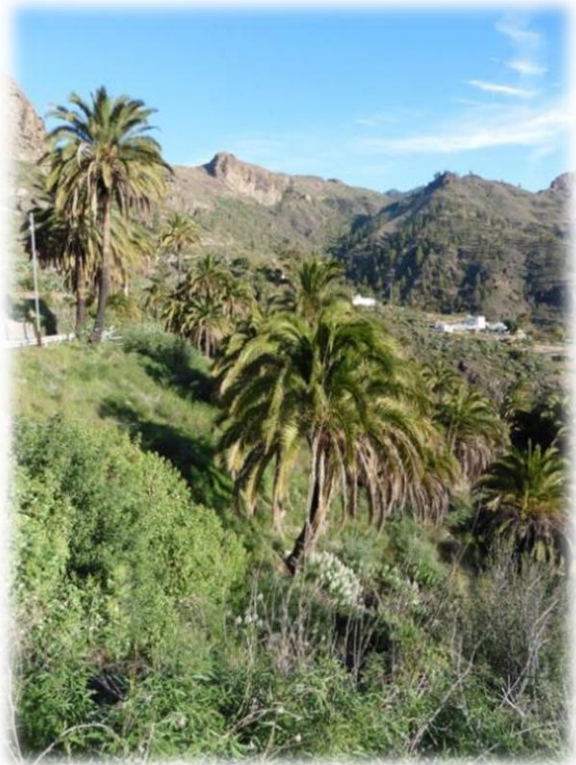

De grotten zijn onderling verbonden met gangen. In de grotten zijn nissen uitgehakt die men gebruikte als bergruimte. Er werden ook vensters uitgehakt om steeds zicht te hebben over de omgeving. De foto hierboven heb ik gemaakt uit een van de hoger gelegen grotten. Van hieruit zie je duidelijk de grootte van de onderliggende grotten door de verhoudingen te vergelijken van de grotten met Myriam en Guido die ervoor staan.

Woensdag 11 januari 2017

- Soort : Luswandeling Nr. 34
- Plaats : Soria
- Afstand : 10 km
- Stijgen : 600 m
- Dalen : 600 m
- Duur : 6 uur

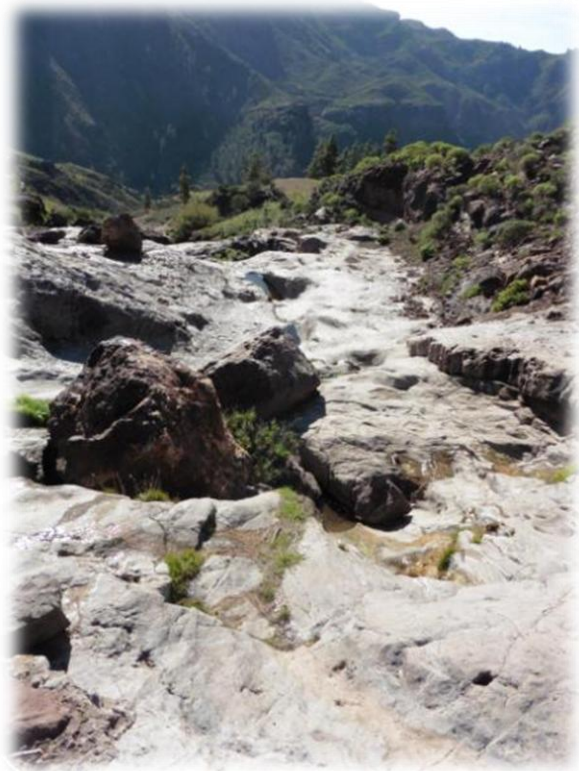

Toen de Spanjaarden in de jaren 1500 de Canarische Eilanden veroverden werden deze eilanden bewoond door de Guanchen. De eerste Spanjaarden beschreven hen als lange mensen (rond 1,80 meter lang), met enigszins dikke lippen, blond haar en blauwe ogen. Ook leefden de Guanchen volgens de oudste beschrijvingen nog in het stenen tijdperk, met weinig ontwikkelde landbouw en met slechts een rudimentair pictoraal schrift.

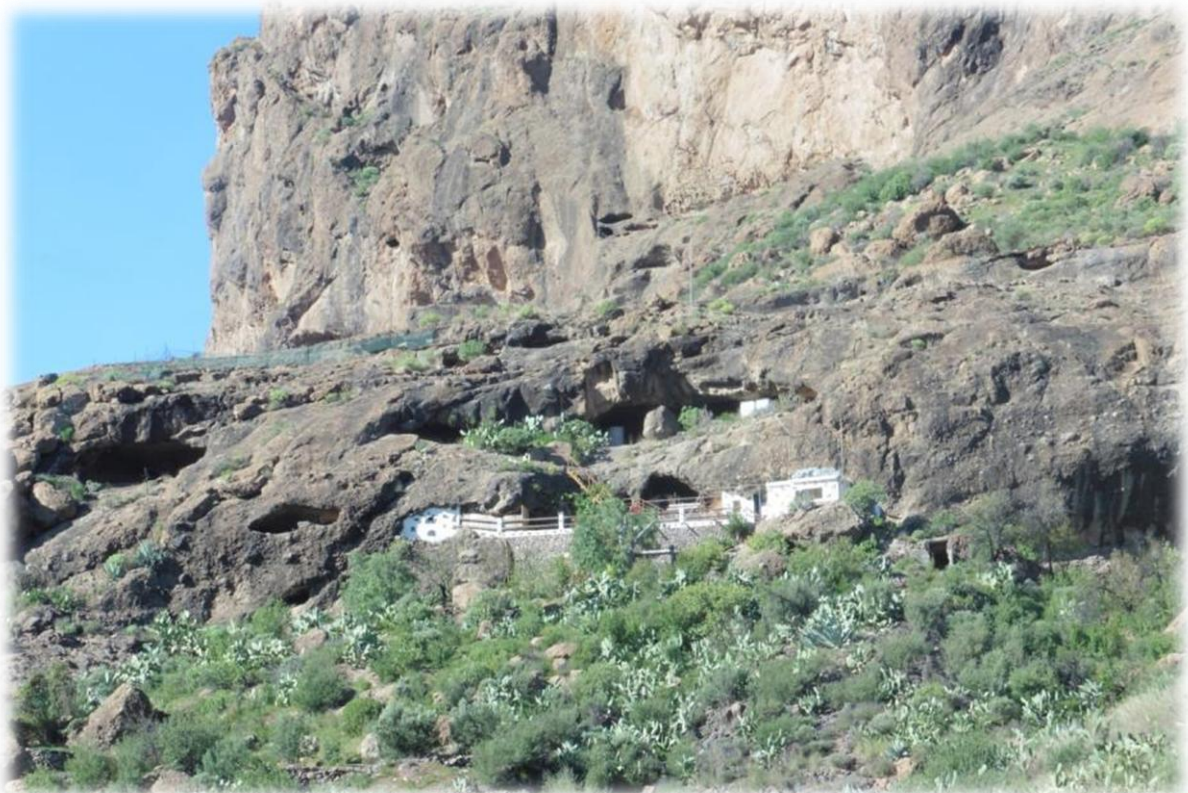
De eerste Guanchen verzamelden eetbare gewassen en vingen vis. In de loop der tijd begonnen deze mensen hun gedragspatroon te veranderen: zij begonnen omstreeks het jaar 0 de grond te verbouwen en gingen in groepen wonen.

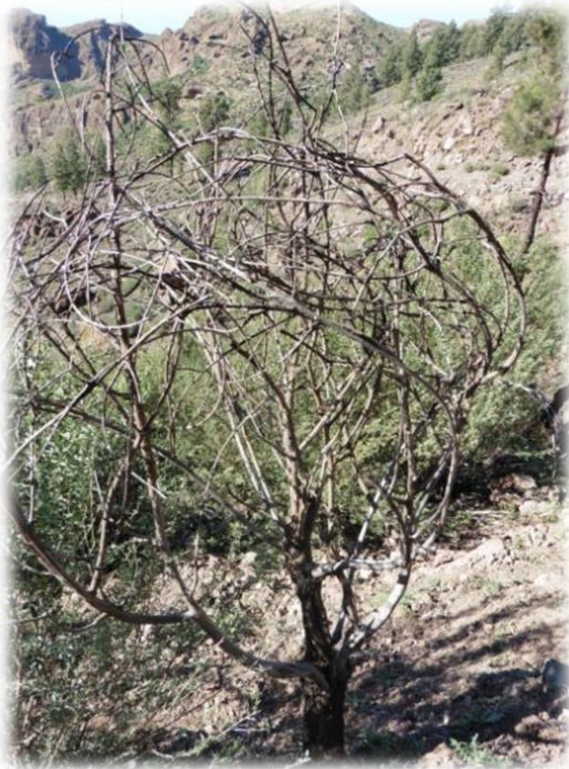
In de jaren die volgden ontwikkelden zij allerlei technieken zoals het cultiveren van gewassen (bonen, erwten, gerst en tarwe), het houden van vee (geiten, schapen en varkens), landirrigatie en pottenbakken. Het gebruik van het wiel was hen onbekend en dus werd al het aardewerk met de hand gevormd; bovendien kenden zij geen metaal en textiel.

Zij hulden zich in geitenvellen. Al hun gebruiksvoorwerpen werden gemaakt van aardewerk, steen en hout. Incidenteel werd het aardewerk met eenvoudige hulpmiddelen versierd. Op de wanden van een aantal grotten op Gran Canaria hebben de Guanchen decoraties aangebracht in de vorm van eenvoudige schilderijen.

De Guanchen waren hun kennis omtrent zeevaart kwijtgeraakt en dus was er weinig contact tussen de groepen Guanchen op de verschillende eilanden; iedere groep ontwikkelde zich op zijn eigen wijze. Men vermoedt dat de Berberstammen uit Noord-Afrika in rieten boten naar de eilanden zijn gevaren. Toen deze boten rot werden kon men niet meer naar het Afrikaanse continent terugvaren; op de Canarische Eilanden groeit namelijk geen riet. Bovendien wisten ze niet dat je van hout schepen kon bouwen.

Toen de eerste Spanjaarden op de eilandengroep verschenen woonden de meeste eilandbewoners in grotten; slechts enkele families op Gran Canaria woonden in hutten.

Ons pad wordt gekruist door een kudde geiten en schapen vergezeld van een herder. De herder weet ons te vertellen dat zijn kudde uit 300 dieren bestaat.

De meeste wolfsmelken zijn giftig maar deze die op Gran Canaria groeien zijn niet giftig. De naam “wolf” wordt eigenlijk gebruikt in de betekenis van duivel, omdat die aanzien werd als de veroorzaker van het gif.

Vandaag doen we een luswandeling naar het stuwmeer van Cueva de las Ninas. Van de 69 stuwmeren die Gran Canaria bezit geldt het “stuwmeer van het grottenmeisje” als het mooiste.

Aan de noordoever van het stuwmeer ligt een populair en rustiek recreatieterrein met stenen tafels en banken, waar we onze picknick opeten.

Het meer van Soria is het grootste meer van Gran Canaria. Veel valt hier momenteel niet van te merken. Ik denk dat er het voorbije jaar weinig regen gevallen is. Na een natte winter bevat dit meer 10 miljoen kubieke meter water en is het diepste punt 120 meter.

Gran Canaria is van vulkanische oorsprong. 14 miljoen jaar geleden voerden erupties op de bodem van de Atlantische Oceaan tot de vorming van een kegelvormig eiland.

De Canarische Eilanden liggen in de Atlantische Oceaan ten westen van Afrika, op dezelfde hoogte als Marokko. De archipel bestaat uit zeven bewoonde hoofdeilanden en zes kleinere eilanden.

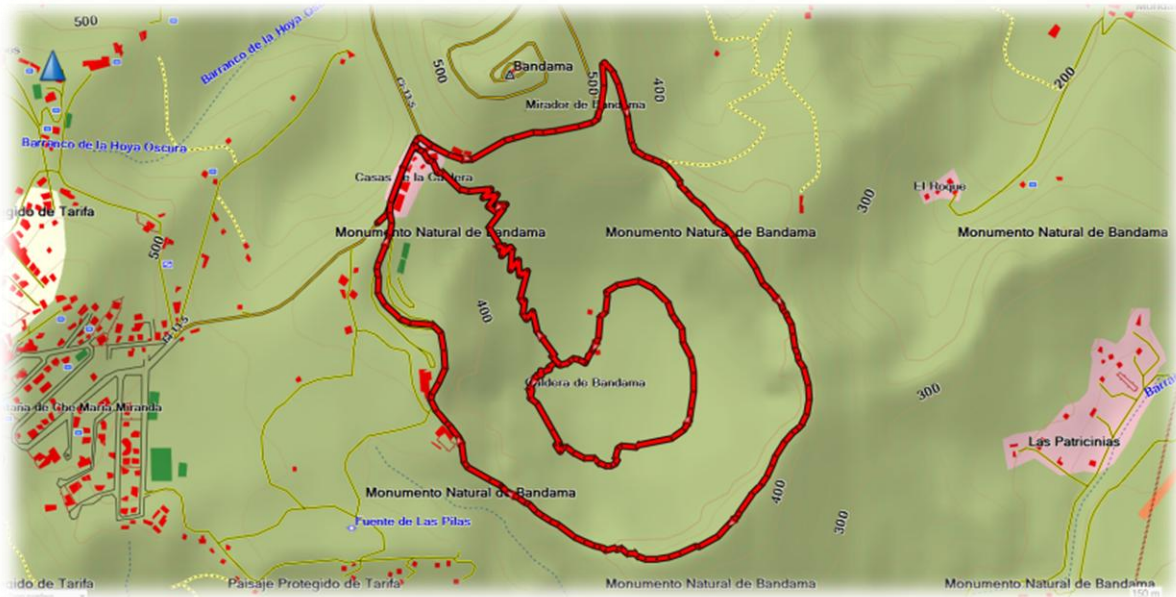

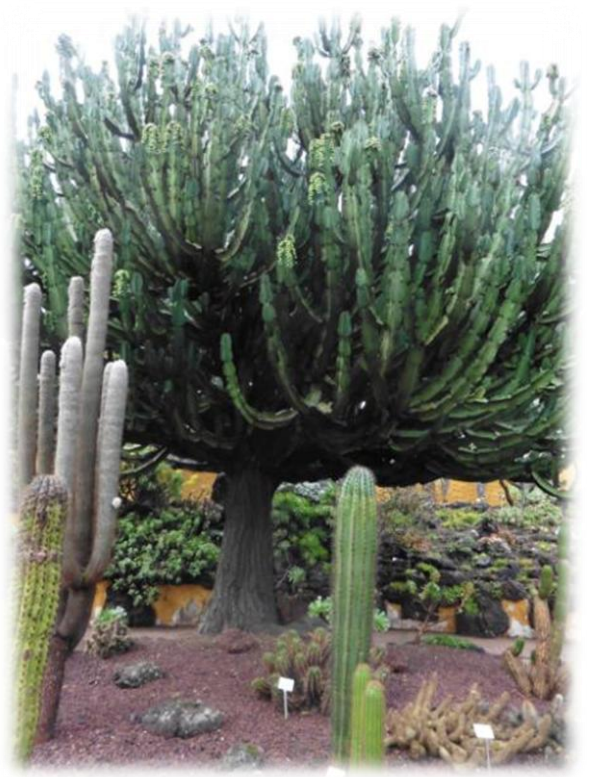

Na de wandeling dient iedereen zijn steentje bij te dragen in het huishouden. De taken worden dan ook verdeeld. Als we met vier kaarters zijn wordt er gekaart maar ditmaal was dit niet het geval.

Donderdag 12 januari 2017

- Soort : Luswandeling Nr. 63 en 64
- Plaats : Casas de Bandama
- Afstand : 7 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 4 uur

Voor onze wandelingen brengen we eerst een bezoek aan de botanische tuin van Gran Canaria. Deze ligt langs een steile helling in de Barranco Guinguada en werd aangelegd in 1952.

Hier vindt men de meeste inheemse bloemen en planten die voorkomen op de zeven eilanden van de archipel. Hier horen ook de eilanden bij van Macaronesië, Madeira, de Azoren en Kaapverdië.

In het park is er ook een klein museum. Een eind loopt er zo maar binnen, die is er duidelijk thuis. Zowel het park als het museum is gratis te bezoeken.

Na ons bezoek aan de botanische tuin gaan we afdalen in de mooiste en grootste krater van het eiland, de Bandamakrater. Nadien zullen we ook de gehele kraterrand bewandelen.

Op de bodem van de krater staat een klein huisje dat bewoond wordt door de 88 jarige Agustin. Het is een eenzaat en een kluizenaar die niet erg gesteld is op mensen.